

Когато слѣдъ туй Г. Момчиловъ на стр. 140 показва чи **А, Ъ** сж заменени съ чисто *e* и *ie*, тогасъ по какви основи пише учж и врътъж въ з, л, м, *учжтж врътъжтж*? — Ако не за туй чи днешниѣни ѣзикъ замѣнява **А, Ъ** съ *ж, ѣ* трѣбваше да ни покаже, или пощо не не показалъ, длѣженъ не да покаже.—За съвършено правописание нужное решение отъ учения нашъ зборъ: пощо не *ж* възгубило носния си гласъ и ся уподобила на *ъ*, то трѣбва или неж, *ж-то*, да изхвърлимъ, пощо *ѣ* замѣнимъ съ *з* или *с* да заменимъ съ неж и него—*з-тъ*—*сѣвѣмъ* да изхвърлимъ. Двѣ букви съ единъ и сжщъ гласъ не ни сж трѣбни.

36. За буквж-тж *щ* какво мислиме казахме още подъ 1. Г. Момчиловъ не много добръ сторилъ, чи *ѣ* и не спомѣна въ правописание-то.

37. На стр. 148 подъ в) дума-та *Госпожа* трѣбва да не написана *Госпожда*. Тази рѣчь не станѣла отъ корена *Господ*—съ приставка *а* и вѣтка *ѣ*: *господ-ѣ-а*—*господ-ж-а*—*госпожда*, гдѣто не *ю-то* за благозвучность преминѣло прѣдъ *д*. Така и: *ражда*, *отхожда*, *прѣжда*, *мѣжда*, *ражда*, *говежда*. Положенія законъ за тѣзи рѣчи (стр. 7 подъ 11) не прахтически, но строги-тѣ науки като н. пр. граматика-та не трѣпятъ прахтикж, ако не не основана на нуждиж-тж теориж.

38. Това не щото имажме да кажемъ главно врѣхъ недостатки-тѣ въ граматика-та за новобѣл. ѣзикъ отъ Г. И. Н. Момчилова. Остава ни още да покажемъ въ какво ся състои напрѣдѣка на тѣзи граматика.

39. Ако граматика-та на Г. Момчиловъ—за кождо хортуваме—бѣше просто типъ на досегашни-тѣ ни граматики, то сичко, щото бихме казали врѣхъ неж, ако щехме това да сторимъ, щеше да ся състои въ това: Българска-та книжнина си можеше и безъ тѣзи граматикж. Че врѣме не единъ ижтъ да работимъ сериозно, не да ни рѣководи частенъ, но общъ интересъ за доброто на народъ-тѣ ни, който ни не родилъ и отхранилъ и съ туй нѣравствено тешко задлѣжилъ. Съ това не ищеме да кажемъ, че ний не знаемъ да почетемъ досегашни-тѣ и сегашни-тѣ ни граматики. Далекъ не отъ насъ такава несмисленость. Лоши, добри, тѣ ни отворихж очи-тѣ, и ако ний днесъ можемъ намѣри въ тѣхъ нѣкой недостатки то трѣбва да сме праведни тѣзи недостатки да отдадемъ не на писатели-тѣ имъ, но на врѣме-то, въ което сж ги писали. Ний ищемъ да кажемъ че пощо не вече Българско-то друштво много или малко прошарано съ научници отъ които нѣкой и явно почнхж да желяжтъ попрахки по различни-тѣ стрѣки на наука-та, като н. пр. въ ѣзикъ-тѣ ни, учрѣдници-тѣ на „Мирозрѣние-то“ и „Гайда-та“, то трѣба и да разумѣемъ тѣзи Книжевници и, слѣдъ строгж-тж критикж, да ся ползуваме отъ тѣхнитѣ истини прѣдложенія. Г. Момчиловъ колко и че не рачилъ да земе у видъ тѣзи прѣдложенія, пакъ не отъ сички-тѣ ни по нови граматики, не мислиме тука и: **Bulgarische Grammatik von**

това лице *О*, става: *очи-о-ит*—*учи-и-ит*—*учить-у-чатъ*; *врѣти-о-ит*—*врѣти-и-итъ*,—*врѣти-и-ит*—*врѣтиѣтъ*—*врѣтѣтъ* вм. *врѣтиѣтъ*.